

O království slovních druhů

Na zámku bydlela královská rodina. Pan král (**SLOVESA**) se o vše staral, byl nejdůležitější - **PRACOVAL, PANOVAL, VLÁDL, ROZHODOVAL, PSAL** nařízení, **DOHLÍŽEL** na království, zkrátka stále něco dělal.

Paní královna (**PODSTATNÁ JMÉNA**) měla také hodně práce, musela zastat mnoho povolání - byla to **MANŽELKA, MAMINKA, VLÁDKYNĚ**, někdy i **ZAHRADNICE** a **HOSPODYŇKA**.

Pan král s paní královnou měli dvě děti - dvojčata. Princezna (**PŘÍDAVNÁ JMÉNA**) byla **KRÁSNÁ, MILÁ, HODNÁ, PRACOVITÁ, STAROSTLIVÁ** a **ROZTOMILÁ**.

Princ (**PŘÍSLOVCE**), který jednou určitě bude vládnout, chodil všude **VČAS, RYCHLE, PŘESNĚ, VÁŽNĚ** a **DŮLEŽITĚ**.

Královna měla svou služebnou (**PŘEDLOŽKY**) Ta chodila vždy před ní. Královna někdy zapoměla, kam dala svůj prsten, ale služebná ho vždy našla. Býval **NA** stole, **POD** stolem, **NAD** stolem, **U** stolu, **VEDLE** stolu nebo **VE** stole.

Zámek byl veliký, a tak musel král nebo královna poslat posla (**SPOJKY**) se vzkazem - **KDYŽ** přišel, dostal vzkaz **A** běžel **NEBO** utíkal, **ALE** spadl, **PROTOŽE** zakopl, **AVŠAK** vstal **A** zase utíkal.

Někdy musela královna i s princeznou odcestovat. Království však nemohlo bez královny zůstat, proto ji v rozhodování zastupoval ministr (**ZÁJMENA**). **ON** rozhodoval, **CO** bude **TEN** či **TA** dělat, a **JEHO** rozhodnutí byla správná.

Král měl svého hvězdáře - astrologa (**ČÍSLOVKY**). Ten počítal, **KOLIK** je hvězd, a podle nich vypočítal, že za **7** dní bude Velký svátek. Zbývá tedy ještě **NĚKOLIK** dní na přípravu. Všechno se musí dokonale připravit, protože to bude již **STO PADESÁTÝ** svátek.

Na tuto pořádali slavnostní večeři pro své poddané. Kuchař (**ČÁSTICE**) připravil několik jídel - byla skoro stejná, jenom tam vždy změnil jednu přísadu a jídlo chutnalo jinak. Vždy si přál: „**KÉŽ** by byli s mým jídlem spokojeni. **AŽ** jim chutná!“ Hostům **BOHUDÍK** vždy chutnalo a na otázku, zda chtějí přidat, vždy volali: „**ANO, ANO!**“

A jaká by to byla slavnost, kdyby na ní nebyl šašek (**CITOSLOVCE**). Ten uměl rozesmát každého! Nejlepší bylo, když předváděl zvířátka. Uhodneš, kdo jsem, když dělám: „**BÚÚÚ; MŇAU; KVAK; HAF; HOP HOP...?**“ A nakonec **CILILINK** zazvonil zvonec a pohádka je konec.